

Adventní pohádky pro malé medvědy 2019

Seznam pohádek a autorů:

1. Matýsek a knížka – Radmila Tomšů
2. Drobek – Jitka Straková
3. Gama a pozemšťané – Vítězslava Gajerová
4. Prskomrsk – Anna Pecinová
5. Rohatý vánoční dárek – Monika a Jan Šťastní
6. Tři dcery a jedno dobré srdce – Marie Haklová
7. O sněhulákovi, co ztratil nos – Pavla Dobrá
8. Jak vykouzlit vánoční dárek – Monika a Jan Šťastní
9. Sáňky – Anežka Tyralová
10. Hodinková – Marie Luisa Stiborová
11. Zamrzlá vlna – Barbora Folejtarová
12. Pohádka koulovaná – Monika a Jan Šťastní
13. Řeka světla a řeka tmy – Kateřina Špirochová
14. Neobvyklé přátelství – Marie Haklová
15. Patloš, Matloš a medové perníčky – Tereza Ircingová
16. Ztracené jablíčko – Pavla Dobrá
17. Vila Elizabeth – Barbora Folejtarová
18. Vánoční záchranná výprava – Jitka Straková
19. Princezna Sněženka – Kateřina Špirochová
20. Sněžné jámy – Vítězslava Gajerová
21. Za dveřmi babičky Margot – Monika a Jan Šťastní
22. Špidra a Špidlík – Irena Švehlová
23. Tři křížky – Barbora Folejtarová
24. To největší dobrodružství – Marie Haklová

Pohádková koulovaná

Monika a Jan Šťastní, hlídací teta a strejda Malých medvědů, Oldíka a Mikuláše

Vysoko v horách kdesi daleko na severu leží jedno malebné pohádkové městečko, ve kterém byste, milé děti, určitě chtěly bydlet. Každý rok tu v zimě napadne tolik sněhu, že si v něm všechny děti mohou do syta hrát po několik měsíců. Není tedy divu, že oslavy Vánoc jsou zde především spojené se sněhovými hrami.

Každý rok místní škola pořádá na Štědrý den soutěž v koulované, což je velice prestižní záležitost. Každá třída se na tuto sněhovou bitvu těší celý rok. Koulovaná má jasná pravidla a je k ní zapotřebí skutečně spousta sněhu. Na letošní Vánoce však žádný sníh nenapadl. To se za celou historii města ještě nestalo. Všichni byli právem překvapení a moc je to trápilo, že všech nejvíc malou Maryku, dceru místního kováře. Ta se nedokázala smířit s představou, že by letos o Vánocích nenasněžilo – vždyť nad městem se tyčily vysoké hory a na jejich vrcholech sníh byl. A tak se den před Štědrým dnem rozhodla, že věci nenechá jen tak. Oblékla si teplý kabát, obula vysoké boty a vydala se ven zjistit, jak je možné, že na horách sníh leží, zatímco ve městě nespadla ani vločka.

Horské lesy znala Maryka dobře. Její otec ji naučil, jak se orientovat v přírodě a jak si značit cesty, aby se uměla snadno vrátit domů. Stoupala stále výš a výš až do míst, kde lesy začaly být hustší a vítr silnější. Když se po několika hodinách ohlédla na své městečko, připadalo jí jako malý bod kdesi v dálce. Po několika dalších hodinách chůze došla do míst, kde jí pod nohama konečně začal křupat sníh, a všimla si na cestě podivných stop. Stopy vypadaly jako lidské, ale byly na lidskou nohu příliš velké. Nicméně vedly jejím směrem, a tak se rozhodla je následovat. Třeba na jejich konci najde odpověď na to, proč letos v jejich městečku nesněží.

Než se večer nachýlil, vystoupala Maryka těsně pod vrchol nejvyšší hory. Před samotným vrcholem uviděla kužel kouře, podle kterého usoudila, že někdo na vrcholku hory nejspíš bydlí. Když přišla blíž, uviděla malý ohníček a před ním sedícího zamračeného tvora. Mohl být vysoký jako tři statní muži stojící si na ramenou, možná to byl dokonce obr! Měl modré oči jako jasné nebe, sněhově bílou kůži a byl oděn do zlatého pláště.

Maryka přistoupila blíž a přátelsky prohodila: „Zdravím tě!“

Obr před ní se polekaně zvedl, očividně si Maryčina příchodu vůbec nevšiml.

„Děvče! Kde ses tu vzalo? Takto vysoko v horách se nemůžeš toulat. Sní tě tu divoká zvěř nebo tě zavalí lavina.“

Maryka se ale jen usklíbala: „Já mám pro strach uděláno. A navíc, podívej se kolem sebe – ta troška sněhu, co leží tady nahoře, žádnou lavinu nespustí. Jsem tu, abych zjistila, proč letos v našem městě nenasněžilo. Chceme zítra, na Štědrý den, uspořádat turnaj v koulované a nemáme čím házet. Všichni ve městě na sníh čekají, ale on pořád ne a ne napadnout.“

..... (dokončení v Adventních pohádkách pro malé medvědy 2019)

Patloš, Matloš a medové perníčky

Tereza Ircingová, maminka Andulky a Matýska

Zbýval právě týden do Vánoc, když se maminka Apolenky a Ondry rozhodla, že je čas naplnit medové perníčky. Možná si řeknete: „Co to je za hloupost, plnit perníčky?“ ale tak se to u rodiny Pekárků dělalo už několik generací. Na Vánoce se u nich totiž, kromě tradičního cukroví jako je linecké a vanilkové rohlíčky, pekly i medové perníčky neboli medové dortíky. Nejsou to klasické perníčky s cukrovou polevou, jaké určitě znáte, ačkoli tak recept ze začátku vypadá. Nejprve je třeba upéct spoustu perníkových koleček, která se potom slepují krémem a marmeládou, takže z nich vzniknou takové třípatrové dortíky. To celé se ještě polévá čokoládou a zdobí kokosem, oříšky nebo třeba lentilkou.

A přesně tohle měla dnes maminka s Apolenkou a Ondrou v plánu. Napečená perníková kolečka už dva týdny odpočívala zavřená v krabici na balkoně, a tak bylo třeba cukroví dodělat. Dopoledne maminka připravila krém z vanilkového pudingu, vyndala ze spíže marmelády, které spolu s dětmi v létě vyrobila z červeného rybízu a malin, a odpoledne se do toho pustili. Práci si rozdělili, a tak jim šlo vše pěkně od ruky. Apolenka měla za úkol dát na první perníčkové kolečko trochu krému a přiklopit ho druhým kolečkem, které pak Ondra pomazal marmeládou a přiklopil třetím perníčkovým kolečkem. Maminka jim pomáhala, a když měli hotový celý plech, všechny dortíky polila čokoládou. Apolenka i Ondra se pak střídali ve zdobení a sypání perníčkových dortíků různými dobrotami. Celý byt byl po chvilce práce provoněný perníčkovým kořením a vanilkou. Krémem, marmeládou a čokoládou byly ovšem za chvilku zapatlané nejen děti a maminka, ale i celý stůl a většina podlahy, a pár otisků dětských ruček zdobilo i kuchyňskou linku a koupelnu.

Takhle je doma zastihl tatínek, když se odpoledne vrátil z práce. Jen tak tak uchránil svou bílou košili od všech těch dobrot. Na přivítanou se místo obvyklého „Ahoj, rodino!“ ozvalo se jen:

„A jáje, tady asi byli na návštěvě Patloš a Matloš!“ Maminka se jen pousmála, vzdychla a dál zdobila cukroví, ale děti se nedaly a začaly vyzvídat:

„Tatí, kdo to je ten Patloš a Matloš? A proč by k nám měli přijít na návštěvu?“ Tatínek se trochu zasmál a povídá:

„Patloš a Matloš jsou takoví malí skřítkové, kteří mají moc rádi vánoční cukroví. A když mi s maminkou pomůžete uklidit tenhle nepořádek a dáte mi ochutnat některou z těch dobrot, co jste vytvořili, budu vám o nich před spaním vyprávět...“

„Jooo!“ ozvalo se dvojhlasně a Apolenka hnedka běžela vybrat ten nejhezčí dortík a strčila ho tatínkovi rovnou do pusy. Pak se společně dali do uklízení a mytí všech těch zapatlaných povrchů.

Když pak večer leželi Apolenka s Ondrou v pyžámkách zachumlaní pod peřinou, lehl si k nim tatínek a začal vyprávět...

..... (dokončení v Adventních pohádkách pro malé medvědy 2019)